

Hradovan

**Základná
škola
Polianska**

V TOMTO ČÍSLE NÁJDETE:

Rok 2022/2023

Marec/April

Slovo na úvod	1
Kam sa podela tvoja slušnosť?	2
Môj detektívny zápisník	3
Had v škole	4-5
Bez servítky	6
Slniečny príbeh upršaného dňa 2. časť	7-8
Návšteva kompostárne	9
Vtipy	11
Hádanky	12

Slovo na úvod

Ahojte, kamoši! Ani sme sa nenazdali a máme tu ďalšie číslo nášho časopisu. Toto je špeciálne venované vašej tvorbe. Pozrite sa spolu s nami, akí šikovní boli vaši spolužiaci a čo všetko dokázali vytvoriť. Nájdete tam aj mnohé iné zaujímavosti z krúžkov, či z návštev, ktoré absolvovali naši žiaci. Prijemné čítanie.

Kam sa podela tvoja slušnosť?

A už sa to začalo...

Nechcem.

Čo to má znamenať?!

Nezaujíma ma to!

Prečo??? Ako to?!

Preto!!!

Kde je tá Tvoja slušnosť?!

Nikde predsa!

Čo??? To nemyslíš vážne!

Ale ÁNO!

Máš zaracha!

No isto... Ha-ha-ha.

Neskúšaj moju trpezlivosť!

Je to Tvoja zábudlivosť.

Nie trpezlivosť...

Nebud' drzý! A budem!

A vidím... vôbec Ťa to nemrzí.

Je to hrozné...

To snáď nie je ani možné!

Čudujem sa, čo to je...

Kedy skončí trápenie?

Deň plynie za dňom a ospravedlnenie nikde!

To sa musí skončiť!

Ale NIE!

Inak budem zúriť!

A to bude trápenie.

Nech je...

Gergely 6.B

Môj detektívny zápisník: Kauza „Rožok“

„Nový prípad!“ zvolám hlasno.

„A nech v tom už máme jasno!“

Každý deň sa v našej šatni
nájde rožok delikátny.

Nikomu vraj nepatrí.

„Nie je ničí,“ každý kričí.

Púšťam sa do prípadu,
rozlúštim tú záhadu.

Vždy to isté – šunka, maslo,
každého by z toho striaslo.

Hľadám postup dokonalý,
čo páchatel'a odhalí.
Pýtam sa i pokukujem,
kto čo je a kedy.

V jednej veci som si istý,
že páchatel' je ten istý.
Prezrádza to dozaista,
vzorovaná servítka...

Čo som zistil, poviem hlasno.
Nech páchatel' má v tom jasno.
Ďalší deň nás čaká zmena,
žiadna mňamka pohodená.

Prípad ostal otvorený,
žiaden rožok pohodený.
Poznámky mám v zápisníku!
Kauzu „Rožok“ tiež v denníku.

Človečko 6.B

Had v škole

Je streda. Práve som sa zobudila a idem do školy. Cítim, že dnes bude dobrý deň, počasie je vonku pekné, ale preda len cítim, akoby sa dnes malo niečo stať.

V škole je celkom nuda, aj keď na Biológii je stále nuda. Preberáme nejaké kamene, koho to má zaujímať? Zrazu sa ale z chodby ozve vreskot. Učiteľka otvorila dvere, aby sa pozrela, čo sa deje, a tam had. Vplazil sa nám do triedy a všetci začali kričať a behať ako blázni. Nakoniec sme všetci utiekli z triedy a hada sme tam zavreli. Učiteľka zavola nejakých zvieracích ochranárov, aby prišli hada zobrať. O hodinu na to, sa z rozhlasu ozvala riaditeľka, že keď má niekto nejaké informácie o tom, kto vypustil toho hada do školy nech to okamžite príde nahlásiť do zborovne pani zástupkyni.

Prešiel už deň a stále sa nikto nepriznal. Rozhodla som sa, že to zoberiem do vlastných rúk. Z môjho denníka sa stal detektívny zápisník. Hneď cez prvú prestávku som sa vybrala do 7.A, či si niekto nevšimol niečo podozrivé. Jedno dievča mi tam povedalo, že presne vtedy, keď sa to stalo, bol jeden spolužiak na záchode. A stalo sa to o triedu nižšie, takže to by sedelo. Začínam dobre, už mám prvého podozrivého. Vybrala som sa do 9.B, kde si jedna skupinka chlapcov myslí, že to bola jedna ich emo spolužiačka. Že vraj doma chová hady, pavúky a podobné zvieratá. Bola som aj v iných triedach, ale tam som už nič viac nezistila. Mám jednu kamarátku z 9.B, ktorá sa kamaráti aj s Leou (to je to emo dievča). Poprosila som ju, nech sa jej nenápadne opýta na jej zvieratá, či jej v poslednej dobe nejaké nezmizlo, koľko ich má a podobne. No ešte večer mi zavola, že nič nezistila.

Už je pondelok a ešte stále som skoro nič nezistila. Celý víkend som nad tým rozmýšľala a obvolala som aj nejakých kamarátov, či nič nevedia. Na veľkej prestávke sme boli vonku. Prišlo za mnou jedno dievča, asi piatačka či sa so mnou môže porozprávať. Povedala mi o tom, že jej brat, mimochodom z mojej triedy, mal hada. No keď prišla včera do jeho izby, všimla si, že tam nie je a tak sa rozhodla mi to povedať. Podakovala som jej a išla som si zapísať všetko, čo som zistila. Robo bol stále záhadný. Nič nehovoril, s nikým sa nebavil a stále si niečo písal do nejakého zošita. Ale teraz je ešte zaujímavejší. Rozhodla som sa, že ho dnes pôjdem sledovať. Vedela som kde býva a tam teda rozhodne nešiel. Autobusom išiel až na druhý koniec mesta so záhadnou nádobou. Sledovala som ho až k divnej budove, kde ho čakal nejaký človek v čiernom s hadom v ruke. Toho hada som spoznala. Bol to ten had, ktorého sme mali v škole. Utekala som domov a hneď ráno na druhý deň som išla za našou triednou a všetko som jej povedala. Na prvú hodinu si zobrala Roba na chodbu. K všetkému sa jej priznal. Povedal, že prehral stávkou s kamarátmi a musel to urobiť, lebo by sa mu navždy smiali, že je strachopud.

Všetci, čo sa na to spolupodielali, dostali pokarhanie riaditeľom školy a ja pochvalu za vyriešene prípadu

Bez servítky

Tento rok sa na našej škole otvoril veľmi populárny krúžok s názvom Bez servítky. Pod vedením pani učiteľky Čurmovej a Jackovej sa deti učia pripraviť chutné a jednoduché jedlá studenej ale aj teplej kuchyne, slané i sladké. Deti si to náramne užívajú, veď posúďte sami. :)

Slniečny príbeh upršaného dňa

Pokračovanie....

Vyšla som z búdky a práve vošla moja mama. „Ahojte,“ povedala a všetci na ňu hľadeli ako keby to bol špinavý pes, ktorého tam nechceli mať. Dokonca teta Margaret spadlo víno z ruky.“ No, ako sa máte?“ povedala mama. „My ako sa máme? Kvôli tebe je môj brat mŕtvy!!“ povedala teta Margareta všetci súhlasne pokrútili hlavou. „Rýchlo pod', kým sa to zvrtné.“ Neznáma ruka ma potiahla preč z veľkej sály. Obrátila som sa a tam: „Dobrý deň pán Owton.“ a snažila som sa dať si všetko dohromady. Takže Julka tu nie je, som s tou najdivnejšou rodinou na svete a čerešnička na torte je, že som na babkinej oslave! Čo môže byť ešte horšie? „Kam ma to vediete?“ spýtala som sa s veľkou nedočkavosťou. „Do izby tvojho ocka. Niečo ti tam zanechal.“ povedal pán Owtona od úžasu som zastala. „Počkat', počkat'! Ideme do izby môjho ocka, o ktorej som ani nevedela, že tu je. A niečo mi tam zanechal? To nie je možné!“ Zatľapkala som rukami, v mojej hlave sa búrka rozplynula a na miesto nej sa objavilo slnko. „Presne tak,“ zasmial sa pán Owton. Po piatich chodbách šestnástich schodiskách a po stodvadsiatich dverách sme boli na mieste. Stáli sme pred striebornými dverami zo zlatou kľučkou. Na dverách boli orámované a vyryté jeho meno: Pravoslav.

„No len ich otvor“ povzbudil ma pán Owton. Potiahla som kľučku a zámok sa s cvaknutím otvoril. Vstúpili sme do krásnej izby. Steny boli biele ako sneh no chýbal nábytok. „Prečo tu nič nie je?“ spýtala som sa. „Pretože, keď umrel, všetko vyniesli, no neviem prečo. Vidiš tamtú dosku? Odsuň ju a uvidíš, čo ti otec zanechal.“ Zalapala som po dychu a podišla som k doske. Odsunula som ju a našla som tam štyri knihy, na ktorých bolo napísané Denník. Vedľa nich bola obálka, ktorú som netrpezlivo otvorila. Bolo tam napísané: Milá Hedviga. Ak toto čítaš, som už bohužiaľ mŕtvy. Veľmi dobre viem aká budeš, úplný opak ostatných. No aj keď ich nemáš možno rada chcem, aby si pochopila, že je to tvoja jediná rodina a že aj oni ťa majú radi. Chcem aby si ochránila našu rodinu. Prosím, aby si to dodržala. PS: Prečítaj si denníky. Tvoj ocko, ktorý ťa bude milovať aj keď budem inde. Od tohto listu bola vždy šťastná, keď sa s nimi mohla stretnúť. Už to nebol upršaný deň, ale krásny a slnečný.

Repáková, S.

Návšteva kompostárne

Naši štvrtáci sa zúčastnili environmentálnej prehliadky vo firme KOSIT. Boli sa pozrieť na to, ako funguje práca s odpadom, ako triediť a separovať, ako sa správať voči odpadu. Centrum environmentálnej výchovy CEV deťom a mládeži ponúka zážitkové vzdelávanie v oblasti ekologického spracovania odpadu s dôrazom na jeho materiálové a energetické zhodnocovanie. Cieľom programu centra je vzbudiť u mladých priaznivý vzťah k ochrane životného prostredia. Uvedomujeme si našu spoločenskú zodpovednosť pri výchove ďalších generácií.

Učíš sa dlho a nejde ti to?
Bojíš sa písomiek a skúšania?
Máš pocit, že ťa spolužiaci neberú?
Si tu nový/ nová?
Potrebuješ sa porozprávať?
Trápia ťa nezodpovedané otázky?

SME TU PRE TEBA

Kto sme? Mgr. Lucia Fazekášová (školská psychologička)
Mgr. Dominika Bednárová, PhD., MBA (školská špeciálna pedagogička)

Kde nás nájdeš? V zborovni alebo v pavilóne B na poschodí

V ktoré dni: od pondelka do piatka od 8:00 do 15:30

Ako sa môžeš s nami spojiť:

osobne v kabinete psychológa, ale aj na chodbe aj
prostredníctvom **triedneho učiteľa,**

prostredníctvom **schránky dôvery** (pri zborovni),

Online: na stránke školy—Virtuálna schránka dôvery <https://zspolianska.edupage.org/>

mailom na : zs.lucia.fazekasova@gmail.com,

Vtipy

V škole: „Ako sa nazýva cicavec, ktorý nemá zuby?“
„Dedko.“

Letia dva balóniky okolo botanickej záhrady.
Prvá hovorí: „Pozor, kaktusss...“
Druhý na to: „Kde ho vidíššššš?“

Pet'ko sa pýta otecka: „Ocko, Indiáni sa maľovali, keď sa chystali na boj, však?“
„Presne tak,“ odpovie otecko.
„Tak si daj pozor na mamu. Je v kúpeľni a niečo chystá,“ hovorí Pet'ko.

Babička: „Mala by si prestať vymýšľať. Spomeň si, čo sa stalo Červenej čiapočke, keď bola neposlušná.“
Vnučka: „A ty si, babi, spomeň, koho zožral vlk ako prvý.“

Dežko: „Pani učiteľka, môžem byť potrestaný za niečo, čo som neurobil?“
Pani učiteľka: „Nie, Dežko.“
Dežko: „Tak ja hlásim, že som neurobil domácu úlohu.“

Hádanky

"Z abecedy dve písmená viem a každému ich hovorím?" Kto som?

"Má zeme bez ľudí, rieky bez vody, mestá bez domov, hory bez stromov.?" Čo je to?

Jankov otec má troch synov – Jurka, Jožka a..?

Si vodič autobusu. Na prvej zastávke nastúpia traja ľudia, na druhej jeden vystúpi, ale prídu ďalší štyria. Na poslednej odídu dvaja. Akú farbu očí má autobusár?

Ak zajtra poviem, že predvčerom bola sobota, aký deň bol dnes?

**Guess
what ???**

Slovo na záver

Milí čitateľ, milá čitateľka,

dúfame, že sa ti toto vydanie časopisu páčilo, lebo sme si na ňom dali naozaj záležať. Tím nášho časopisu tvoria približne šiesti ľudia a preto nám niekedy trvá dlhšie jeho vydanie. Avšak, dvere ma otvorené každý, kto má a vie čo chce povedať alebo napísať. Nediskriminujeme, malý či veľký, druhák či deviatak, dievča či chlapec, pomoc sa nám zide :) Ak máš záujem pokojne zastav na chodbe alebo v zborovni pani učiteľku Čurmovú, ktorá ma časopis na starosť a obohať nás svojou prácou. Tešíme sa na vás v ďalšom čísle.

Váš tím z Polianskej :)

